

Workshop 2

Europese aansluiting; een vergelijking met de Vlaamse aanpak

Inleiders: Wybe Douma
Luc Lavrysen

Voorzitter: Marleen van Rijswick

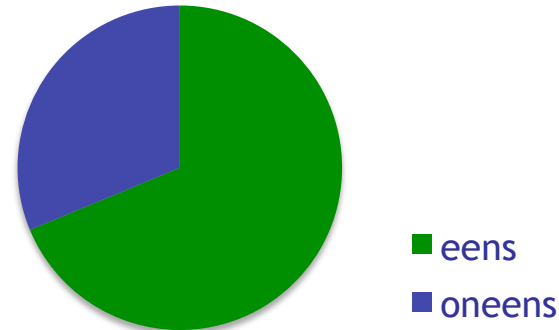

Stelling 1

Aan het Europees milieurecht liggen een aantal milieubeginselen ten grondslag liggen die in de Europese verdragen meer dan 20 jaar geleden gecodificeerd werden. Deze beginselen werden in richtlijnen en verordeningen en via de jurisprudentie nader geconcretiseerd. Een nauwe aansluiting van de Omgevingswet bij de doelstellingen en het instrumentarium van de Europese regelgeving voor de leefomgeving (Beleidsbrief Eenvoudig Beter) vereist dat de Nederlandse wet deze beginselen opneemt.

Eens: 69%

Oneens: 31%

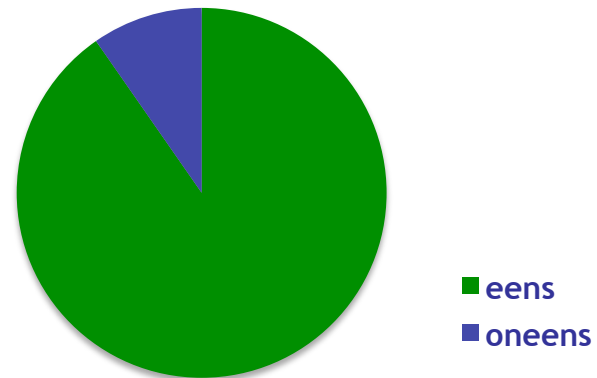

Stelling 2

Het is soms eenvoudiger en beter om méér te doen dan hetgeen de Europese Unie voorschrijft ten aanzien van specifieke situaties, dan om Europese normen één-op-één over te nemen en voor niet onder de Europese normen vallende situaties aparte nationale regels in stand te houden of te scheppen.

Eens: 90%

Oneens: 10%

Stelling 3

De idee om de Omgevingswet als model voor de Europese Unie voor te stellen is wellicht gedoemd te falen. Een lidstaat alleen, zeker een lidstaat die zijn "gidsland"-status heeft verloren, kan nauwelijks invloed uitoefenen op de Europese wetgevingsagenda. De Europese Commissie is er overigens beducht voor om de ganse Europese milieuwetgeving ter discussie te stellen omdat dit wel eens tot een verzwakking van meerdere onderdelen ervan zou kunnen leiden. De huidige bevoegdheidtoebedeling (unanimiteit in de Raad vereist voor ruimtelijke ordening en kwantitatief waterbeheer, Euratom-Verdrag voor ioniserende stralingen) heeft overigens tot gevolg dat het bevoegdheidsrechtelijk vrijwel onmogelijk is om een "omgevingsrichtlijn" tot stand te brengen. Een incrementele benadering, zoals de huidige aanpak van codificaties op aangrenzende gebieden, biedt meer perspectieven op succes.

Eens: 97%
Oneens: 3%

